

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2501

гр. София, 21.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
закрито заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **685** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от АПК.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № ПАМ -5/ 17.12.2025 г. на КЕВР, с което на дружеството, на основание чл. 201, ал. 1, т. 3, ал. 2, т. 1, б. „а“, чл. 202, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от Закона за енергетиката, са дадени следните задължителни писмени разпореждания: 1. В шестмесечен срок от получаване на настоящото решение „Електроразпределение Юг“ ЕАД да постигне качество на електрическата енергия, отговарящо на определените в Методика за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на електрическата енергия и качество на обслужването на мрежовите оператори, обществените доставчици и крайни снабдители показатели, доставяна на 27 бр. обекти на клиенти, посочени в Таблица „Измервания с мрежов анализатор КЕЦ К. 15.10.2023 г. до 15.10.2025 г.“; 2. В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за извършеното, включително протоколи от измерване на качеството на доставяната електрическа енергия на обекти на клиенти по т. 1.

В жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по силата на ЗЕ предварително изпълнение на Решение ПАМ- 5. Посочено е, че е налице основание за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Решение ПАМ-5, а именно: С предварителното изпълнение на дадените писмени разпореждания ще засегне съществено имуществената сфера на ЕР Юг. Поради неясното и абстрактно формулиране на издадените ПАМ- както по отношение на енергийните съоръжения и обектите на клиентите, за които се очаква подобряване на качеството на електроснабдяването, предварителното изпълнението на оспореното Решение, би означавало да се предприемат значителни по обхват и обем технически дейности за цялостно ремонтване и техническо подобряване на съоръженията от електроразпределителната мрежа, разположени на територията на цялата [община]. Подобен обхват на действията излиза извън целта на наложените ПАМ, доколкото същите формално са насочени към ограничен брой обекти. Отделно- ще доведе до значителни финансови, организационни и технически разходи, които не

могат да бъдат възстановени при евентуална отмяна на решението, създава риск от трудно поправими последици, включително необратими инвестиции в инфраструктура, които не са обусловени от конкретно установено нарушение. При това положение предварителното изпълнение на решение ПАМ- 5 нарушава принципа на съразмерност, закрепен в чл. 6 АПК, тъй като възлага задължения с неопределен обхват и икономически ефект. Пзова се на Тълкувателно решение № 5 от 8.9.2009 на ВАС. Твърди се, че в случай, че решението бъде предварително изпълнено, както е предвидено в закона, ако след това то бъде отменено, ще е невъзможно възстановяването на положението, съществувало преди изпълнението, както изисква разпоредбата на чл. 167, ал. 3 АПК. Според жалбоподателя изискването за наличие на нови обстоятелства по чл. 166, ал. 2, изр. 2-ро АПК е приложимо само към спирането на предварителното изпълнение, допуснато от издателя на акта, но не и към спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона.

Приложена от ответника е административната преписка.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка и изложените съображения относно искането за спиране, намира от фактическа и правна страна следното:

Предмет на спора пред административния съд е Решение № ПАМ-5/26.02.2025 г. на КЕВР, с което на дружеството, на основание чл. 201, ал. 1, т. 3, ал. 2, т. 1, б. „а“, чл. 202, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от Закона за енергетиката, е наложена ПАМ- задължителни писмени разпореждания, посочените по- горе в т.1 и т.2.

Съгласно чл.201, ал.2, т.1, б.“а“ ЗЕ в случаите по ал. 1 с цел предотвратяване или преустановяване на нарушенията, както и за отстраняване на вредните последици от тях, комисията или министърът на енергетиката или упълномощените от тях лица съобразно компетентността им налагат следните принудителни административни мерки: 1. разпореждат писмено: а) преустановяване извършването на определени действия или за задължително предприемане на такива действия в определен срок.

Съгласно чл. 203 ЗЕ решението по чл. 202, ал. 1 може да се обжалва чрез комисията или чрез министъра на енергетиката пред Административния съд- [населено място] по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му, подлежи на незабавно изпълнение /ал.2/ и обжалването му няма суспензивен ефект /ал.3/.

На основание чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Съгласно ал.2 на чл.166 АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Претендираното спиране на допуснатото по силата на законова разпоредба предварително изпълнение на административния акт е допустимо само при наличието на някоя от изрично и изчерпателно формулирани хипотези, визирани в разпоредбата на чл. 13, ал. 9, изречение "трето" от ЗЕ, а именно: по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи. Оспореното решение на КЕВР попада сред изключенията, посочени в чл. 13, ал. 9, изречение "трето" от ЗЕ, с оглед на което искането за спиране изпълнението му при оспорването му по съдебен ред е допустимо. Изпълнено е и другото условие за допустимост на искането, а именно наличие на оспорване срещу законосъобразността на административния акт, по отношение на който специален закон допуска предварително изпълнение. В случая с жалбата

срещу Решение № ПАМ-5/ 17.12.2025г. на КЕВР, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка, е направено искането за спиране.

С оглед на горното искането за спиране е допустимо за разглеждане.

Разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Спирането на изпълнението на административния акт като вид обезпечение при обжалване, има за цел да предотврати осъществяването на незаконосъобразни действия разпоредени с оспорения акт. В административното производство обезпечителна нужда възниква, в случаите на допуснато предварително изпълнение на обжалвания административен акт, произтичащо по силата на закона, когато специален закон, изключва общото правило на чл. 166, ал. 1 от АПК.

В това производство административният съд извършва преценка относно възможността допуснатото предварително изпълнение на принудителните административни мерки да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, като съпостави вредите със защитата на обществения интерес. Искането на засегнатото лице следва да е обосновано с наличието на вреда, която има пряк и значим отрицателен ефект за оспорващия. Предвид това, за да спре допуснатото по силата на закона изпълнение съдът следва да установи, че то би могло причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорения акт е основателно, а именно да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност. В тази насока допуснатото по закон предварително изпълнение на тази ПАМ е за защита на особено значими ценности и права. Фактите, които жалбоподателят излага като противопоставими, следва да са със същата степен на значимост.

Видно от съдържанието на процесното искане за спиране на предварителното изпълнение на решението на КЕВР, основното твърдение на жалбоподателя е, че ще му бъде причинена значителна имуществена вреда. Следва да се има предвид, че всеки административен акт с утежняващи адресата си последици всъщност води до неблагоприятен резултат. Значителна или трудно поправима имуществена вреда би била налице ако води до трайно унищожаване на материални блага, засяга възможността за осигуряване на издръжка за живот или би могла да доведе до неплатежоспособност на търговско предприятие или опасност за прекратяване на дейността му. Такива или подобни по степен опасности не се твърди или установява да застрашават жалбоподателя в настоящото производство доколкото не е достатъчно само твърдението за наличие на вреди и интереси, които биха били увредени, а е необходимо представянето на доказателства за вида им, както и за това, че вредите са настъпили или съществува вероятна възможност да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен. Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на решението, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното му изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им, което в случая не е сторено. Посоченият от жалбоподателя по същество имуществен характер на вредите опровергава заявената им непоправимост. Освен това, имуществените вреди, колкото и сериозни да са, подлежат на репарирание, като българското законодателство предоставя на гражданите и организациите възможността да потърсят по исков ред обезщетение за вреди, претърпени от предварително изпълнение на административен акт, след приключване на съдебния спор по законосъобразността на решението, в случай, че резултатът от оспорването е благоприятен за жалбоподателя.

На следващо място, сочените вреди от предварителното изпълнение на оспорвания акт за

дружеството не са основани и на нови обстоятелства, съгласно чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 от АПК, поради което не обуславят обезпечаване на жалбата чрез спиране на изпълнението на процесната ПАМ. Съставът на съда е запознат с практиката на Върховния административен съд /ВАС/ и конкретно с Определение № 7026 от 25.06.2025 г. по адм. д. № 6485/2025 г., III о., Определение № 7026/25.06.2025г. по адм.д.№ 6485/2025 г., Определение № 4926/13.05.2025 г., с които е спряно предварителното изпълнение на решения на КЕВР, с които са наложени ПАМ, но спирането в тези производство е мотивирано с наличие на нови обстоятелства, въз основа на представените доказателства /за извършено плащане и предвидени конкретни суми за обезщетение на определени лица/. В случая не само, че не се твърдят от жалбоподателя нови обстоятелства, но и тезата на оспорващия е, че изискването за наличие на нови обстоятелства по чл. 166, ал. 2, изр. 2-ро АПК е приложимо само към спирането на предварителното изпълнение, допуснато от издателя на акта, но не и към спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона, какъвто е настоящия случай. Противно на изложеното в искането за спиране, съдът намира, че наличието на нови обстоятелства е релевантно в случая. Ето защо и при съобразяване с Тълкувателно решение № 5 от 08.09.2009 г. на ОСК на ВАС, по Тълкувателно дело № 1/2009 г., във връзка със спазване на принципа за съразмерност "административният акт и неговото изпълнение да не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава", настоящият състав приема, че в случая не се излагат сериозни аргументи, подкрепени с доказателства, установяващи наличие на противопоставим интерес, съобразно посочените законови критерии, които да налагат спиране изпълнението на акта.

Останалите изложени доводи в жалбата касаят незаконосъобразността на оспорения акт и са неотнормисими за преценката на основателността на направеното искане по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК.

Следва да се отбележи, че по смисъла на нормата на чл.166, ал.2 ЗДвП по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Т.е. липсва законова пречка при наличие на конкретни обстоятелства жалбоподателят да поиска отново спиране на изпълнението на оспорвания акт.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на Решение № ПАМ-5/17.12.2025г., издадено от Комисията за енергийно и водно регулиране.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: